

Uchwała Nr XXIV/391/21
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 16 lutego 2021 r.

w sprawie skargi na Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 ze zm.) oraz art. 231, art. 234 pkt 1 i art. 236 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. Skargę pani (...) na Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego przekazuje się według właściwości Ministrowi Klimatu i Środowiska.

§ 2. Uzasadnienie przekazania skargi według właściwości zawiera załącznik do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Sejmiku Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Bernadeta Hordejuk

Załącznik do uchwały Nr XXIV/391/21

Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego

z dnia 16 lutego 2021 r.

Uzasadnienie

W dniu 29 grudnia 2020 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie wpłynęła skarga pani (...) na Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego w przedmiocie zaniechania sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego oczyszczalni ścieków w Elblągu. Kolejno 21 stycznia 2021 r. uzyskano od skarżącej wyjaśnienia złożone na podstawie § 8 ust. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz.U. 2002 nr 5 poz. 46) w których wskazała iż jej pismo należy traktować jako skargę na Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego i zaniechania jakich ten organ się dopuszcza w przedmiocie sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego oczyszczalni ścieków w Elblągu przy ul. Mazurskiej 47. Skarżąca zarzuciła iż Marszałek nie podejmuje żadnych działań pomimo bezsprzecznego negatywnego oddziaływania oczyszczalni na okoliczne nieruchomości poprzez istnienie zakazów wpływających bezpośrednio na prowadzona działalność rolniczą. Uważa skarżąca, że organ winien z własnej inicjatywy - z urzędu podjąć działania zmierzające do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego oczyszczalni ścieków.

W latach 2016-2017 było prowadzone postępowanie administracyjne w tym zakresie. Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego decyzją z dnia 19.01.2016 r., znak: OŚ-PŚ.7032.1.2013, zobowiązał Elbląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Rawskiej 2-4, 82-300 Elbląg do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego instalacji oczyszczalni ścieków zlokalizowanej w Elblągu przy ul. Mazurskiej 47. Od powyższej decyzji Marszałka zostały wniesione odwołania do Ministra Środowiska m.in. przez Panią (...) oraz Elbląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Elblągu. Po rozpatrzeniu ww. odwołań Minister Środowiska decyzją z dnia 07.03.2016 r., znak: DOŚ-III.450.2.2016.MS utrzymał w mocy ww. decyzję Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19.01.2016 r. Na decyzję Ministra Środowiska z dnia 07.03.2016 r., znak: DOŚ-III.450.2.2016.MS została wniesiona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przez Elbląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Elblągu, który wyrokiem z dnia 13.12.2016 r., sygn. akt IV SA/Wa 981/16 uchylił zaskarżoną decyzję Ministra z dnia 07.03.2016 r., znak: DOŚ-III.450.2.2016.MS.

Minister Środowiska po ponownym rozpatrzeniu sprawy decyzją z dnia 17.07.2017 r., znak: DZŚ-III.450.1.2017.MS uchylił decyzję Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19.01.2016 r., znak: OŚ-PŚ.7032.1.2013 w całości i orzekł, że nie zobowiązuje Elbląskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Elblągu do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego instalacji oczyszczalni ścieków zlokalizowanej w Elblągu przy ul. Mazurskiej 47. Decyzja Ministra została podyktowana m.in. planowaną modernizacją oczyszczalni ścieków w Elblągu.

W 2020 r. skarżąca skierowała do Marszałka Województwa liczne pisma dotyczące przeglądu ekologicznego instalacji oczyszczalni ścieków zlokalizowanej w Elblągu przy ul. Mazurskiej 47. Sprawa ta była wielokrotnie analizowana przez Marszałka Województwa, który w kierowanej do skarżącej korespondencji przedstawiał sytuację dotyczącą oczyszczalni ścieków w Elblągu, w tym m.in. prowadzonych działań modernizacyjnych, które warunkują ewentualne dalsze kroki prawne po ich zakończeniu. Pomimo otrzymywanych wyjaśnień skarżąca składała wnioski o wydanie decyzji na wykonanie przeglądu ekologicznego dla oczyszczalni ścieków w Elblągu. W odpowiedzi na te działania postanowieniem z dnia 7.01.2021 r., znak: OŚ- PŚ.7032.1.2020, Marszałek odmówił wszczęcia postępowania w przedmiocie wydania decyzji zobowiązującej do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego oczyszczalni ścieków w Elblągu przy ul. Mazurskiej 47, na które skarżąca wniosła zażalenie, do Ministra Klimatu i Środowiska.

Ponad wszelką wątpliwość wymaga wskazania iż w trybie skargowym nie można dokonywać oceny merytorycznej w toczącej się indywidualnej sprawie administracyjnej. Skargi takie podlegają na

podstawie art. 234 pkt 1 KPA rozpatrzeniu w toku prowadzonego postępowania. Po złożeniu zażalenia przez skarżącą organem prowadzącym postępowanie jest Minister Klimatu i Środowiska.

Analiza skargi wskazuje w jednoznaczny sposób, że zarzuty skarżącej dotyczą konkretnego toczącego się postępowania administracyjnego. Zgodnie z treścią art. 234 pkt 1 KPA, w sprawie w której toczy się postępowanie administracyjne, skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu.

W myśl art. 236 § 1 KPA w przypadkach określonych w art. 234 KPA organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest organ uprawniony do wszczęcia postępowania lub organ, przed którym toczy się postępowanie, a w przypadkach określonych w art. 235 KPA- organ właściwy do wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo do jej uchylenia lub zmiany. Przepis art. 236 KPA jest przepisem szczególnym, który wyłącza stosowanie przepisów art. 229 KPA. W przypadku złożenia skargi w toku postępowania jej rozpatrzenie powinno nastąpić przez organ, który jest właściwy w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Należy także podkreślić, że nawet gdyby przyjąć, że postępowanie administracyjne się nie toczy, gdyż odmówiono jego wszczęcia właściwość Ministra Klimatu i Środowiska do rozpatrzenia przedmiotowej skargi, z uwagi na pozostawanie w obrocie prawnym prawomocnej decyzji z dnia 17.07.2017 r., znak:DZŚ-III.450.1.2017.MS wynikałaby z treści art. 235 KPA w związku z art. 150 lub art. 157 KPA.

Na marginesie należy także zauważyć, iż Sejmik nie jest właściwym do rozpatrywania przedmiotowej skargi również zgodnie z art. 229 pkt 5 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) (KPA) gdyż dotyczy ona zadań zleconych z zakresu administracji rządowej. Art. 378 ust. 2a i ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.) wskazuje, że działania marszałka województwa podejmowane wobec przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko są zadaniami z zakresu administracji rządowej.

Przekazanie skargi organowi właściwemu do jej rozpatrzenia następuje w formie uchwały Sejmiku Województwa, gdyż na gruncie obowiązujących unormowań prawnych brak jest podstaw do przyjęcia innej niż uchwała formy podejmowania decyzji przez organ kolegialny, jakim jest Sejmik Województwa.